

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 996)
arbejds- og socialministerråd
(Offentligt)

REU, Alm. del - bilag 907 (Løbenr. 19970)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag Journalnummer

Kontor

1 400.C.2-0

N.1

1. juni 1999

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt Indenrigsministeriets grundnotat vedrørende forslag til Rådets direktiv om udvidelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, der er etableret inden for EF, KOM (1999) 3 endelig udgave.

Grundnotat

Forslag til Rådets direktiv om udvidelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne til også at omfatte tredjelandss- statsborgere, der er etableret inden for EF.

(Kom (1999) 3 endelig udgave).

1. Resumé

-

Hjemmelsgrundlaget for direktivet er Traktaten for de Europæiske Fællesskaber (TEF) artikel 49, 2. pkt. (tidl. artikel 59, 2. pkt.).

Formålet med direktivforslaget er gennem en harmonisering af medlemsstaternes regler at sikre, at tredjelandssstatsborgere, der er lovligt etableret som selvstændige erhvervsdrivende inden for EU, på midlertidigt grundlag kan levere en tjenesteydelse uden at skulle etablere sig i en anden medlemsstat. Herved fremmes den fri bevægelighed for tjenesteydelser inden for EU.

Direktivforslaget indebærer, at tredjelandssstatsborgere, som er bosat og har etableret egen virksomhed i en medlemsstat, får mulighed for at udføre en tjenesteydelse i en anden medlemsstat. Udførelsen af en tjenesteydelse i en anden medlemsstat er betinget af udstedelse af et såkaldt EF-tjenesteydelseskort med en begrænset gyldighedsperiode, hvorefter den selvstændigt vender tilbage til bopælslandet.

Vedtages direktivforslaget, vil dette kræve ændringer i EF/EØS-bekendtgørelsen og i udlændingelovgivningen.

2. Indledning

-

Direktivforslaget finder anvendelse på tredjelandssstatsborgere, som er bosat og har etableret en virksomhed i en EU-medlemsstat, og som ønsker at rejse til en anden medlemsstat som led i udveksling af tjenesteydelser.

Hjemmelsgrundlaget for direktivet er Traktaten for de Europæiske Fællesskaber (TEF) artikel 49, 2. pkt. (tidl. artikel 59, 2. pkt.), hvorefter Rådet med kvalificeret flertal og efter høring af Europa-Parlamentet kan vedtage at udstrække anvendelsen af bestemmelserne om tjenesteydelser til tjenesteydere, der er statsborgere i et tredjeland og bosat indenfor Fællesskabet.

Efter TEF artikel 3(c) (tidl. artikel 3(C)) er afskaffelse af hindringer for den frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemsstaterne et af målene i oprettelsen af det indre marked i Fællesskabet.

Formålet med direktivforslaget er at harmonisere medlemsstaternes regler på området for at fremme den frie bevægelighed for tjenesteydelser indenfor EU.

3. Indhold

-

En tredjelandsstatsborger, som er etableret i en medlemsstat og som ønsker at udføre en tjenesteydelse i en anden medlemsstat, skal i dag indhente tilladelse (visum, opholdstilladelse, arbejdstilladelse) hos myndighederne i den medlemsstat, hvor pågældende ønsker at indrejse med henblik på at udføre tjenesteydelsen.

Ifølge EF-domstolens praksis indebærer TEF artikel 49 (tidl. artikel 59), at en medlemsstat ikke kan betinge levering af en tjenesteydelse på den pågældende medlemsstats område af, at samtlige betingelser for etablering er opfyldt, idet bestemmelserne i traktaten om fri udveksling af tjenesteydelser, herved bliver virkningsløse.

Direktivforslaget vil i sin nuværende form indebære, at tredjelandsstatsborgere, som er bosat og etableret i en medlemsstat, har mulighed for efter forslagets nærmere bestemmelser at udføre tjenesteydelser indenfor EU. Den pågældende skal i den forbindelse have udstedt et EF-tjenesteydelseskort af den stat, hvor vedkommende er etableret.

Direktivforslaget omfatter ikke tredjelandsstatsborgere, som er bosat i en EØS-stat.

Betingelser for udstedelse af et EF-tjenesteydelseskort

Det fremgår af direktivforslaget, at medlemsstaterne skal udstede et såkaldt EF-tjenesteydelseskort til selvstændige tredjelandsstatsborgere, som ønsker at rejse til en anden medlemsstat end etableringsstaten med henblik på at levere en eller flere tjenesteydelser.

En række betingelser skal være opfyldt herfor, herunder at tredjelandsstatsborgeren lovligt har etableret sin hovedvirksomhed i den udstedende medlemsstat, hvorfra vedkommende som selvstændig erhvervsdrivende har haft faktisk og vedvarende tilknytning til erhvervslivet i mindst 12 måneder. Den selvstændige tredjelandsstatsborger skal endvidere have legalt ophold i etableringslandet, og den pågældende må ikke samtidig med driften af virksomheden have lønnet beskæftigelse.

Kravet om, at tjenesteyderen ikke samtidig må have lønnet beskæftigelse, er indført for at undgå overlapning med reglerne for lønmodtagere. Det markeres således, at direktivforslaget ikke under nogen omstændigheder kan indebære rettigheder til fri bevægelighed for lønmodtagere fra tredjelande, der har lovlig bopæl i en medlemsstat.

Den pågældende tredjelandsstatsborgers indrejse til og ophold i en anden medlemsstat for at levere en tjenesteydelse skal ske som led i tjenesteyderens ordinære aktiviteter.

Det skal endelig godtgøres, at arbejdstageren er tilsluttet den sociale sikringsordning i den kompetente medlemsstat med hensyn til risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker eller, hvis dette ikke er tilfældet, er forsikret mod risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker under udstationeringen i en eller flere andre medlemsstater.

EF-tjenesteydelseskortets gyldighedsperiode

Kortet udstedes med en gyldighedsperiode på 12 måneder.

Det er en forudsætning, at den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet, ikke anser ophold i en anden medlemsstat med henblik på levering af tjenesteydelser som en afbrydelse af tjenesteyderens ophold og selvstændige virksomhed på sit område. En tredjelandsstatsborgers ophold i en anden medlemsstat i henhold til direktivforslagets bestemmelser må ikke medføre, at den pågældendes opholdstilladelse bortfalder i etableringsland et som følge heraf.

Der er tale om en ubetinget pligt for myndighederne i det land, som har udstedt EF-tjenesteydelseskortet, til at tage tredjelandsstatsborgeren tilbage.

Direktivforslagets konsekvenser for medlemsstaternes regler for indrejse og ophold

Det følger af direktivforslagets bestemmelser, at en medlemsstat skal tillade indrejse og ophold for en selvstændigt erhvervsdrivende tredjelandstatsborger, som ønsker at levere en eller flere tjenesteydelser i landet, hvis denne person er i besiddelse af et EF-tjenesteydelseskort samt et pas eller identitetskort, der er gyldigt i et tidsrum svarende til tjenesteydelsens udførelse.

Medlemsstaterne kan ikke stille krav om visum, opholds- eller arbejdstilladelse eller tilsvarende betingelser over for den selvstændige erhvervsdrivende tredjelandstatsborger.

Medlemsstaterne kan dog kræve, at en tredjelandstatsborger, som påtænker at indrejse med henblik på at udføre en eller flere tjenesteydelser på dets territorium, meddeler dette til myndighederne i landet og i den forbindelse meddeler en række oplysninger om varigheden og karakteren af tjenesteydelsen. Der er hermed mulighed for, at myndighederne kan bevare en vis administrativ kontrol over antallet af tredjelandstatsborgere, som indrejser i landet som led i udveksling af tjenesteydelser.

Medlemsstaterne skal udstede en midlertidig opholdstilladelse til indehaveren af et EF-tjenesteydelseskort, såfremt den periode, der kræves til udførelse af tjenesteydelsen, overstiger 6 måneder inden for en 12 måneders periode.

De eksamensbeviser, certifikater og kvalifikationsbeviser, som er erhvervet indenfor EF, og som anerkendes hos EU-statsborgere, skal ligeledes anerkendes hos selvstændige tredjelandstatsborgere.

Ordningen skal sikre, at krav vedrørende faglige kvalifikationer ikke hindrer den selvstændige tjenesteyder i at gøre sin ret til fri udveksling af tjenesteydelser gældende og udøve sine aktiviteter.

Direktivforslaget giver ingen adgang til familiesammenføring.

Undtagelsesbestemmelsen

Medlemsstaterne kan fravige direktivforslagets bestemmelser, når det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

4. Gældende dansk ret

Bestemmelserne i den danske bekendtgørelse om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af de Europæiske Fællesskabers regler, bekg. nr. 761 af 22. august 1994, ændret ved bekg. nr. 690 af 17. august 1995 samt bekg. nr. 684 af 12. juli 1996 (i det følgende EF/EØS-bekendtgørelsen) giver ikke adgang til at udstede opholdsbevis/opholdstilladelse til tredjelandstatsborgere med henblik på udførelse af en tjenesteydelse.

Tredjelandstatsborgere, der er bosat i et andet EF/EØS-land, og som ønsker at udføre en tjenesteydelse i Danmark, har derfor alene adgang til indrejse og opholds- og arbejdstilladelse i Danmark efter de almindelige udlænderretlige regler.

De pågældende tredjelandstatsborgere er visumpligtige ved indrejse i Danmark i det omfang, statsborgere fra det pågældende land er underlagt visumpligt, jf. udlændingelovens § 4, stk. 1.

Det fremgår af udlændingelovens § 13, at udlændinge skal have arbejdstilladelse blandt andet for med eller uden vederlag at udføre tjenesteydelser her i landet.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til udlændinge, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler herfor.

De personer, der leverer tjenesteydelser i Danmark, har adgang til familiesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler. Det vil sige, at der er adgang til ægtefællesammenføring efter 5 års lovligt ophold, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d.

Udlændinge omfattet af direktivforslagene kan ikke folkeregistreres, hvis opholdet varer mindre end tre måneder. Dette gælder, uanset at de pågældende har et EF-tjenesteydelseskort udstedt af et andet EU-land.

Varer opholdet mellem tre og seks måneder, vil de pågældende efter forslaget til lov om Det Centrale Personregister kunne folkeregistreres, men ikke have pligt hertil. Efter de gældende regler vil de have pligt hertil. Det er en forudsætning, at udlændingemyndighederne bekræfter, at de pågældende efter udlændingelovgivningen er fritaget for opholdstilladelse eller -bevis.

Varer opholdet over seks måneder, skal der efter direktivforslagene udstedes en midlertidig opholdstilladelse til de pågældende udlændinge, der endvidere vil skulle folkeregistreres.

Den generelle ordning om anerkendelse af EU- og EØS-statsborgeres erhvervskompetencer, direktiverne 89/48/EØF og 92/51/EØF, indeholder det grundlæggende princip, at enhver erhvervsudøvende, der er kvalificeret til at udøve et erhverv i en medlemsstat, har ret til at få anerkendt sit eksamensbevis fra en EU- eller EØS-medlemsstat med henblik på at få adgang til at optage og udøve samme erhverv i en anden medlemsstat.

Det er alene EU- og EØS-statsborgere, der omfattes af ordningen - ikke tredjelandsstatsborgere. Ordningen omfatter imidlertid eksamensbeviser fra tredjelande, når der er tale om en videregående uddannelse af mindst 3 års varighed, som er anerkendt af en medlemsstat, og når den erhvervsudøvende har 3 års erhvervs erfaring attesteret af denne medlemsstat. Den generelle ordning er gennemført i dansk ret ved lov nr. 291 af 8. maj 1991 samt bekg. nr. 292 af 8. maj 1991 og nr. 52 af 19. januar 1995 (med senere ændringer).

De af direktivforslaget omfattede persongrupper vil være omfattet af den danske skattelovgivning herunder overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Enhver person, der flytter til Danmark og tildeles en opholdstilladelse, vil 6 uger efter tilflytningen være berettiget til ydelser efter sygesikrings- og sygehuslovgivningen. Enhver person, der opholder sig her i landet, er dog berettiget til vederlagsfri akut sygehusbehandling, hvilket også gælder i de 6 ugers ventetid.

Sygesikrings- og sygehuslovgivning regulerer borgernes adgang til hospitalsbehandling, lægebehandling m.v. i Danmark. Kun under visse betingelser har borgerne ret til at få dækket udgifter ved sygebehandling i udlandet (akut sygdom under ferie i Europa).

5. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

-

Kommissionen finder, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet i den forstand, at det indeholder bestemmelser, der er begrænset til udveksling af tjenesteydelser over grænserne.

Indførelsen af EF-tjenesteydelseskortet finder Kommissionen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet forslaget kun vedrører den kontrol, som går forud for leveringen af en tjenesteydelse over grænserne, men ikke berører den efterfølgende kontrol, som foretages i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres. Der findes endvidere ikke i medlemsstaterne et dokument, der dækker de forskellige forhold i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser for tredjelandsstatsborgere, herunder udstationering, og som kan danne grundlag for en vurdering af de berørte personers forhold i etableringslandet.

EF-tjenesteydelseskortet vil ifølge Kommissionen udfylde dette tomrum.

6. Høring

Arbejdsministeriet har ved brev af 17. marts 1999 fremsendt en kopi af direktivforslaget til følgende organisationer m.v. med anmodning om at modtage eventuelle bemærkninger til direktivforslaget:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Ligestillingsrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder. Nævnet for Etnisk Ligestilling er endvidere blevet hørt ved brev af 29. marts 1999.

Foreløbigt har følgende organisationer m.v. afgivet bemærkninger til direktivforslaget:

Amtsrådsforeningen i Danmark har ikke bemærkninger til forslaget, men tager forbehold for optagelse af forhandlinger under henvisning til det udvidede totalbalanceprincip (DUT) for at sikre amter kompensation for de forventede øgede sygesikrings- og sygehusudgifter.

Dansk Arbejdsgiverforening finder, at dette forslag falder uden for foreningens virkefelt.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening er principielt enig i, at rammerne for udveksling af tjenesteydelser skal gøres ubureaukratiske. Foreningen finder dog, at det fremsatte direktivforslag er uhensigtsmæssigt henset til gældende dansk ret, og påpeger, at direktivet vil medføre merudgifter samt kræve ændring i dansk lovgivning. Foreningen finder endvidere, at forslaget bør afvente implementeringen af direktivet om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. 12.1996).

Ledernes Hovedorganisation er positive over for forslaget.

Dansk Røde Kors, Det Danske Center for Menneskerettigheder og Akademikernes Centralorganisation har tilkendegivet, at man ikke har bemærkninger til det foreliggende direktivforslag.

Nævnet for Etnisk Ligestilling finder det afgørende, at der indføres bedre vilkår og muligheder for tredjelandstatsborgere med permanent ophold og bopæl indenfor EU. Nævnet er derfor som udgangspunkt positivt indstillet overfor direktivforslagets formål og indhold.

Nævnet finder dog, at der i forbindelse med gennemførelsen af direktivforslaget vil være behov for justeringer i europæisk og national lovgivning vedrørende adgangen til en række erhverv i form af ophævelse af kravet om statsborgerskab.

Nævnet for Etnisk Ligestilling anbefaler på baggrund heraf, at man i direktivforslaget medtager andre årsager til bevægelse indenfor EU end udvidelse af virksomhed, hvorved tredjelandstatsborgeres mulighed for at udøve erhverv i et andet EU-land udvides yderligere.

Landsorganisationen i Danmark er positiv overfor forslaget, idet tredjelandstatsborgeres mulighed for udstationering med henblik på at udføre tjenesteydelser forbedres, hvilket kan bidrage til at fremme den etniske ligestilling. LO er endvidere positiv overfor den omstændighed, at medlemsstaterne har mulighed for at kræve oplysninger om udstationerede tjenesteyderes ophold, herunder opholdets varighed samt type af tjenesteydelse.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtages direktivforslaget, vil dette kræve ændringer i EF/EØS-bekendtgørelsen med henblik på at give de af direktivforslaget omfattede personer ret til at opholde sig i Danmark - og i de første 6 måneder alene med et EF-tjenesteydelseskort udstedt af en anden medlemsstat.

Vedtages direktivforslaget, vil de omfattede persongrupper være fritaget for visum til Danmark, uanset om den pågældende nationalitet efter de danske regler måtte være visumpligtig.

Direktivforslaget har som konsekvens, at der enten må gennemføres en ændring af udlændingelovens § 2, stk. 2, 2. pkt., således at det fremgår af loven, at de pågældende persongrupper er fritaget for kravet om visum inden indrejse i Danmark, eller med hjemmel i udlændingelovens § 39, stk. 2, fastsættes regler i udlændingebekendtgørelsen om, at de pågældende persongrupper er fritaget for kravet om visum ved indreisen i Danmark.

Lov nr. 291 af 8. maj 1991 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande angår retten til anerkendelse af eksamensbeviser m.v. Anvendelsesområdet er i medfør af tiltrædelsesloven udvidet til at omfatte EØS-statsborgere, jf. bekg. nr. 806 af 7. september 1994. Det foreliggende direktivforslag forudsætter, at der gennemføres en lovændring med henblik på at omfatte selvstændige tredjelandstatsborgere.

Såfremt de rettigheder vedrørende gensidig anerkendelse, som direktivforslaget fastlægger, ikke paralleliseres med EU- og EØS-borgers rettigheder, vil det være nødvendigt at ændre i bekg. nr. 292 af 8. maj 1991, der gennemfører 1. generelle direktiv (89/48/EØF).

En sådan udvidelse af de gældende regler vil medføre, at en selvstændig tredjelandstatsborger, der ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, vil blive pålagt et gebyr på 500 kr. Gebyret, der vedrører administrative udgifter ved behandling af ansøgninger, deles mellem den koordinerende og den kompetente myndighed i forholdet 1:2.

Endvidere forventes udstedelse af EF-tjenesteydelseskort at ville medføre en merudgift. Et konkret skøn over denne merudgift kan endnu ikke gives.

Såfremt der vil skulle foretages en ændring af sygesikrings- og sygehusloven, således at denne også dækker udgifter til sygehjælp under udstationering i en anden medlemsstat, vil dette kunne medføre visse merudgifter.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

-
Direktivforslaget skønnes at få betydning for bevægeligheden af personer over grænserne.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

-
Forslaget har ikke tidligere været forelagt. Sagen er tidligere nævnt til orientering den 19. februar 1999.

Aktuelt notat blev fremsendt den 12. februar 1999.